

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Iure Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

Regula XXVIII. Quæ à iure communi exorbitant, nequaquam ad
consequentia sunt trahenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

falsa moneta. Non obstar textus in cap. Contingit 39. Exs. De sent. excom. ubiis, qui scientem & co-sentientem Clericum percosserit, pribilominus excommunicatur, tamquam manus injuriosas Clerico intulerit. Quia Clericum percutiens non tam ipsi Clerico, quam Ordini clericali injuriam infert, cuius hoc privilegium est, d. cap. Contingit De sent. excom. cuique Clericus renuntiare non potest, cap. Si diligenter Ext. De foro compet. l. Ius publicum D. De patr.

Nec impedit textus in l. unica C. De rapto virg. quo & raptore puniuntur, etiam si volentem mulierem honestam abduxerint. Sed id accidit,

quod d lex presumat mulierem non liberè abducentem, sed dolosā persuasione ipsius raptoris; persuadere autem plus est, quam compellere aut cogi sibi parere, inquit Ulpianus, in l. i. §. persuader. D. De servio corrupto. Sed neque moveret. Si quis servus 20, C. De furi. Et si cor quia licet ibi reverente que servus corruptus, neque invito domino res ablata sunt; tamen ideo placuit, actionem furti & servi corrupti dari, propter dolum ipsius inducens & corruptensis servum, & de his usmodi impunitas in consequentiam trahatur. Itaque singularis casus est.

REGULA XXVIII.

Quæ à iure communi exorbitant, nequaquam ad consequentia sunt trahenda.

Paulus J.C. Quod contrariationem juris recepimus est, non est producendum ad consequentia. l. Quod contra i. 41, D. hoc est. Eadem utriusque Regula sententia est. Ea autem exorbitare dicuntur, quæ ab orbita, id est, à via communi defestantur; qualia sunt dispensationes, privilegia, statuta iuri communi contraria, quæ in consequentiam, hoc est, ad alias personas si ve casus non sunt producenda, sed suis terminis constringenda, cap. San. 9, Ext. De privil. cap. Constitutio 18, De concess. prob. e. Cui 27, De præb. lib. 6, cap. 3, Ext. De confus. & affin. Cum enim ius commune favorable sit, ut potest ab omnibus ob publicam utilitatem receptum; certè quæ juri communi refragantur, tamquam odiosa restringenda sunt, & quantum fieri potest, interpretatione revocanda ad commune: hec latius supra explicavimus, qdc. Privilegia & ad cap. Odia.

Ex aequitate hujus Reg. profectum est, quod licet mulieris liberisque iuis privilegium competit, ut in dote rependenda preferantur creditoribus, etiam anteriorem hypothecam habentibus; non tamen idem communiceatur aliis hereditibus mulieris, l. unica C. De privileg. dor. siquidem illud

privilegium iuri communi derogat, quo is, qui prior est tempore, potior est jure, l. Posterior, D. Quipotiores in pugnab. l. Si generaliter 6, C. d. 11. cap. Qui prior infra hunc sit. Et cui dispensatio facta est ad dignitatem vel beneficium Ecclesiasticum, nullâ mentione facta à curati beneficii, non potest id curatum admitti, cap. In illis 16, De præbend. in 6, nec ad plura beneficia, quam unum, cap. i. §. illa verè De fil. presbyte in 6, Dispensatio enim utroque casu ludit jus commune.

Quod spectat, quod à Pomponio J.C. responsum est in l. Patri 10, D. Ad L. Iul. de adulter. Patri, inquit, datur ius occidendi adulterum simul cum filia, quam in potestate habet. Itaque nemo alius & parentibus idem iuri facies, sed nec filius familiæ pater. Cum enim iuri communi adversum sit, ut pater filiam vel alium quemlibet occidat, certè lex Julia, quæ facultatem dat patri occidendi adulterum non à cum filia, quam in potestate habet, meritò ad alios patres non transfertur, ex ratione hujus Regulæ nostræ. Tametsi si veritatem ipsam spectemus, ac quidem ipsi patri filiam in potestate sua constitutam adulteram occidere licet, per text. in can. Si quod verius xxxi. 11. quest. 2,

REGULA XXIX.

Quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari.

Eadem Regula apud Justinianum extat in l. fin. C. De autoritate prefissam. Neque enim alteri per alterum iniqua conditio inferri debet, l. Non debet alteri 74, D. hoc sit, neque id, quod nostrum est, sine facto nostro ad alium transferri, l. Id quod nostrum 11, D. id. Ad hanc Regulam pertinet.